

ÖZET

Şehir içi yol inşaatı ve bu yolların bakımı her zaman belediyeler için ağır bir yük olmuştur. Bu yüzden henüz Roma İmparatorluğu döneminde dahi, yola komşu olan taşınmaz sahiplerinin yol inşa masraflarına katılmalarına ilişkin düzenlemelere rastlanmaktadır. Bu uygulama yüzyıllarca sürmüştür: Alman İmparatorluğu'nun 1871'deki kuruluşundan sonra ilk olarak Prusya federe devleti, taşınmaz sahiplerinin kamuya açık şehir içi yol inşalarına katılmalarına yönelik yasal düzenlemeler yapmıştır (Komşu katkı kanunu). 1949 yılında kurulan Almanya Federal Cumhuriyeti'nde ise komşu katkısı hakkında kanun çıkartma yetkisi federal hükümete verilmiştir. Bu yetkinin kullanılması ile oluşturulan Federal Yapı Kanunu yürürlüğe girdi ve -şu anda kalkınma ücretleri yasası olarak bilinen- komşu katkı kanunu yeniden düzenlendi. Küçük değişikliklerle bu düzenlemeler günümüzde de hala yürürlüktedir.

Zaman içinde, genel bir şehir içi yolun inşasının (ilk inşaat) sürecin sonu olmadığı, aksine her yolun belirli bir süre sonra yıprandığı, yenilenmesine ihtiyaç duyulduğu görüldü. Bu sürecin yolun ömrü boyunca sürekli olarak tekrarlandığı fark edildi. Bunu göz önünde bulundurarak, Prusya federe devlet kanun koyucusu 1893 yılında yol inşaatı katkı yasasını oluşturdu ve böylece belediyelerin şehir içi yolların onarım (iyileştirmesi, yenilenmesi) maliyetlerini taşınmaz sahiplerine devretmesi sağlandı. Federal cumhuriyetin kuruluşundan sonra eyaletler oluşan bu hukuki duruma bağlı kalarak yerel vergi kanunlarına tabi belediyelerin, eşit davranma yükümlülüğü ilkesi ile uyumlu şekilde, yolların yenilenmesi amacıyla doğan maliyetlerin ortalama yaklaşık %50'sini böyle bir iyileştirmeden öncelikli olarak faydalanacaklara devretmesini sağladı. Burada masraflara katlanacak olan taşınmaz sahipleri, gelişmiş bir yola komşu taşınmaz sahipleri dirler. Çünkü bu taşınmazların kullanım değeri büyük ölçüde yolun durumuna bağlıdır.

Yakın zamanda, ekonomik açıdan güçlü taşınmaz sahibi temsilcileri, eyalet yasama organlarına yol inşaatı katkılarını kaldırmaları için büyük bir baskı uygulamışlardır. Her ne kadar katkının kaldırılmasını savunanlar herhangi bir gerekçe sunmasalar da eyalet kanun koyucuları (eyalet veya yerel seçimlerden önce) baskılara boyun eğmiş ve yol yapım katkılarını kaldırmışlardır. Bu eyaletlerde -diğer tüm eyaletlerde olduğu gibi- temel ilke, eyalet kanunlarındaki kararların değiştirilmesi yoluyla daraltılmıştır. Belediyeler için önemli bir ek yük doğması halinde, ilgili taşınmaz sahibinden uygun finansal tazminat istenebileceği

kararlaştırılmıştır ("bağlantılılık prensibi" olarak adlandırılır). Yol inşaati katkılarının kaldırılması, belediyeleri, maruz kaldıkları yenileme masraflarının bir kısmından kurtulma fırsatından mahrum bırakmıştır. Bu durum -yol yapım masrafları değişmediğinden- onlar için önemli bir ek yük oluşturmaktadır. Taşınmaz sahiplerinin sorumluluklarının kaldırılmasını amaçlayan tazminat düzenlemelerinin, anayasal bağlantı ilkesinin gereksinimlerini karşılayıp karşılamadığı ise şüphelidir.